

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżąca utrzymuje, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem istotnego obowiązku proceduralnego określonego w art. 296 akapit drugi TFUE ze względu na nieprzedstawienie przez Komisję odpowiedniego uzasadnienia przyjętego przez nią środka.
 - Komisja nie przedstawiła pełnego i wyraźnego uzasadnienia swej decyzji o zatwierdzeniu niektórych zobowiązań mających służyć zrekomensowaniu poważnych problemów związanych z konkurencją, jakie wskazała w dochodzeniu w sprawie kontroli koncentracji. Uzasadnienie decyzji było w szczególności niewystarczające w zakresie, w jakim Komisja nie przedstawiła powodów, z jakich zakłada ona, że osoba trzecia będąca beneficjentem zobowiązań może skutecznie konkurować z danymi aktywami.
2. Zarzut drugi dotyczący uchybienia przez Komisję ciężącemu na niej obowiązkowi prawidłowego zastosowania prawa, ponieważ decyzja Komisji została wydana z nieprawidłowym pod względem merytorycznym zastosowaniem przepisów UE dotyczących kontroli łączenia przedsiębiorstw.
 - Części zobowiązań najprawdopodobniej nie zostaną wdrożone, a części jedynie utrzymają sytuację pierwotną, lecz nie przyczynią się do zwiększonego natężenia konkurencji. Pozostałe części są niewystarczające w celu zrekomensowania poważnej szkody wyrządzonej konkurencji sporną transakcją.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. 2004 L 24, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2015 r. – 1&1 Telecom/Komisja

(Sprawa T-307/15)

(2015/C 270/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: 1&1 Telecom GmbH (Montabaur, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Murach, J. Schmidt i R. Klotz oraz P. Alexiadis, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2014) 4443 wydanej w dniu 2 lipca 2014 r. w sprawie nr COMP/M.7018 – Telefónica Deutschland/E-Plus (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) uznającej za zgodną ze wspólnym rynkiem oraz z funkcjonowaniem porozumienia o EOG koncentrację Telefónica Deutschland Holding AG z EPlus Mobilfunk GmbH & Co. KG pod warunkiem spełnienia przez Telefónicę zobowiązań określonych w załącznikach do tej decyzji oraz
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że przy ustalaniu, czy koncentracja stanowi źródło znaczącego utrudnienia skutecznej konkurencji (zwanego dalej „SIEC”), Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne ze względu na brak uzasadnienia w tym ciężący na niej obowiązek staranności i popełniła oczywisty błąd w stosowaniu przepisów UE w dziedzinie kontroli koncentracji w stosunku do:

- nieprzeprowadzenia analizy wertykalnych skutków koncentracji;
 - niewystarczającego uzasadnienia na poparcie twierdzenia, w myśl którego nie wymaga rozstrzygnięcia kwestia, czy koncentracja stanowi źródło SIEC na rynku hurtowym dostępu i rozpoczynania połączeń w Niemczech; oraz
 - niewystarczającego uzasadnienia w odniesieniu do wniosków dotyczących skutków horyzontalnych na rynku hurtowym dostępu i rozpoczynania połączeń oraz na rynku usług detalicznych telefonii ruchomej w Niemczech.
2. Zarzut drugi dotyczący poważnego naruszenia prawa przez Komisję i popełnienia przez nią oczywistych błędów w ocenie w zakresie, w jakim Komisja:
- zaakceptowała zaproponowane przez Telefónicę ostateczne zobowiązania;
 - stwierdziła, że te ostateczne zobowiązania w pełni zaradzą SIEC; oraz
 - zatwierdziła koncentrację pod warunkiem wykonania przez Telefónicę ostatecznych zobowiązań.
3. Zarzut trzeci dotyczący nadużycia władzy przez Komisję poprzez wzięcie pod uwagę względów politycznych bez związku z konkurencją zamiast realizacji celów traktatów i rozporządzenia UE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw⁽¹⁾ w zakresie konkurencji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. L 24, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 3 czerwca 2015 r. – Reisen­thel/OHIM (keep it easy)

(Sprawa T-308/15)

(2015/C 270/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Skarżący: Peter Reisen­thel (Gilching, Niemcy) (przedstawiciel: E. Aliko Busse, Rechtsanwältin)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrz­nego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „keep it easy” – zgłoszenie nr 12 877 924

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 marca 2015 r. w sprawie R 2659/2014-5

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;